# *Jezus Christus*

*20 december 1957*
*lezing 19*

“Gegroet in naam van God en Jezus Christus. Jullie zijn gezegend, vrienden; gezegend is dit uur. Beste vrienden, tot de meeste van jullie heb ik mij nu al verscheidene maanden gericht, maar ik heb Jezus Christus nog niet ter sprake gebracht; noch wie hij is en wat hij gedaan heeft. Het lijkt mij dat de keuze van dit onderwerp in deze tijd van het jaar, nu jullie de geboorte van Christus vieren, op zijn plaats is.

Het licht van Christus verspreidt zich niet alleen over deze aardse sfeer, maar ook in de geestelijke werelden. Misschien zeggen jullie: “Maar in de geestelijke wereld bestaat er toch geen tijd”, en dat is waar. Het is ook moeilijk om jullie uit te leggen wat deze periode is, die een veel langere duur heeft dan op aarde; maar toch, naar jullie begrippen ongeveer ieder jaar, of laten we zeggen na een bepaalde vaste periode, keert dit licht van Christus met een hernieuwde kracht terug ter herinnering aan de grootste daad die ooit werd verricht.

Dit licht is zo sterk, zo doordringend en prachtig stralend, dat je je het niet voor kunt stellen. Dit licht straalt zo’n zaligheid, zo’n vreugde, zo’n geluk en wijsheid uit! Want wijsheid en licht zijn één. Jullie noemen het in jullie menselijke taal verlichting! In de geestelijke wereld zijn licht en kennis, licht en liefde één en hetzelfde. In deze tijd dringt dit licht door tot de laagste droefgeestige sferen, het dringt, al is het maar in geringe mate, door in de werelden der duisternis! Misschien is het maar een vaag schijnsel, een klein straaltje, of slechts een glimpje licht. Toch stroomt dit naar binnen en wanneer de wezens die in de wereld der duisternis verblijven, dit licht in deze periode tegenkomen, zijn hun reacties verschillend. Diegenen die er aan toe zijn om zich geestelijk verder te ontwikkelen, verwelkomen dit licht en volgen het. Anderen die nog niet zo ver zijn, kruipen ervoor weg, want het is erg pijnlijk voor hen. Het is een buitengewoon hevige pijn, die zij

niet kunnen verdragen. Daarom zal een mens die erin geslaagd is om dit licht van binnen uit naar buiten te brengen - want het is één en hetzelfde licht - beschermd worden tegen schepsels uit de wereld der duisternis.

Welnu, wie is Christus? Er zijn christelijke religies die verkondigen dat Hij God is. Dat is niet zo, want Hijzelf heeft gezegd dat Hij God niet is, zoals je in de heilige schrift kunt lezen. Hij is niet de vader, de schepper. Er zijn mensen die zeggen dat Jezus alleen maar een wijs man was, net zoals enkele anderen die de geschiedenis heeft gekend, een wijze, een groot leraar met grote wijsheid, maar niet anders dan sommige anderen die in andere tijden in andere landen geleefd hebben. Dit klopt ook niet. De waarheid is, vrienden, of je het nu wilt geloven of niet, dat Jezus, de mens, de belichaming was van de Christus. En deze geest is het hoogste, meest verheven van alle geschapen wezens. Hij is Gods eerste, rechtstreekse en direct in hem geboren schepping. Zijn substantie is dezelfde als de substantie van God. Jullie bezitten allemaal iets van deze substantie; dat wat ik het hoger zelf of de goddelijke vonk noem, dat wat door geestelijke ontwikkeling geleidelijk aan naar buiten moet komen. Maar geen ander geschapen wezen bezit deze substantie geheel en al in dezelfde mate als Christus. En daar zit het verschil.

Steeds weer zie ik mensen denken of voelen: “Waarom hij? Als Hij Gods zoon is, dan zijn wij ook zonen van God. Waarom zou hij beter zijn, verhevener of hoger? Waarom? Dat is onrechtvaardig.” Deze gedachten en gevoelens sluimeren vaak in de ziel van de mens, ook al durft hij deze gedachten niet bewust te maken. Juist in deze zelfde gedachte ligt de kiem van de val der engelen. Juist deze gedachte, deze houding die eens, lang voordat de stoffelijke wereld bestond, zijn oorsprong vond, was de oorzaak van het ontstaan van disharmonie en kwaad. Degene bij wie deze gedachte ooit opkwam besefte vast en zeker het gevaar van zo’n houding niet en ook niet wat voor gevolgen die kon hebben. In feite besefte niemand dat hierin - laten we het jaloezie noemen - een gebrek schuilt aan vertrouwen in God en in zijn vermogen om lief te hebben. Want al schiep God in zijn eerste zoon het hoogste van alle wezens en gaf Hij hem het meeste van zijn substantie, als je het vertrouwen en het geloof hebt dat de Schepper verdient, denk je niet dat dit onrechtvaardig is of dat het jou aan iets zal ontbreken. Hoewel de mensen vandaag de dag niet zo ver doordenken, vertegenwoordigt dat lichte gevoel van weerstand tegen Christus in een

aantal mensen niettemin de kiem van de val en de kiem van het kwaad. Op deze manier begon de val.

Op welke manier heeft Jezus Christus de mensheid gered? In welk opzicht was Zijn daad de grootste? Wat was het doel van zijn leven op aarde, zijn eenmalige incarnatie? Het doel van zijn leven was niet alleen het verbreiden van Zijn leer. Want hoe waar en mooi deze ook is, wat Hij leert kun je elders ook vinden, misschien in een andere vorm, maar toch in principe hetzelfde. Dus dit was zeker niet het enige doel. Het tweede doel van zijn leven, hoewel nog steeds niet het voornaamste en belangrijkste doel, was dat Hij door zijn leven en sterven symbolisch liet zien wat de ontwikkelingsgang of de ontwikkelingsstadia voor de mens zouden moeten zijn, voor een ieder die het koninkrijk der hemelen weer wil bereiken. Beproevingen, bezoekingen, in tijden van tegenspoed trouw blijven aan God, de kruisiging van het ego, het persoonlijke ego met al zijn ijdelheid en eigenwil, dat zinnebeeldig werd voorgesteld door het lichaam van Jezus. De opstanding van Zijn geest staat voor het eeuwige leven in gelukzaligheid van het geestelijk wezen van ieder individu, nadat het ego gekruisigd is. Dit kan alleen maar door pijn gebeuren. Maar zoals ik al zei zelfs dit deel van Zijn taak is niet het belangrijkste. De twee doelen die ik hier noemde, kunnen beschouwd worden als zijdelingse of nevendoelen naast de voornaamste taak die Hij moest volbrengen. Op welke manier zijn hoofdtaak verlossing betekende, daar wil ik in de toekomst gedetailleerder op ingaan. Want Hij *was* de Messias!

Nú wil ik dit tegen jullie zeggen: als Hij gefaald zou hebben, dan zou een andere geest het geprobeerd hebben, want het stond van te voren niet absoluut vast dat Hij de taak zou volbrengen hoewel het heel natuurlijk en logisch was dat Hij hiertoe werd verkozen. Er *moest* iemand naar de aarde komen en geheel alleen al dit lijden doormaken, waarbij Hij soms uit eigen vrije wil alle goddelijke bescherming uitsloot en aan alle kwaad en verleiding weerstand bood. Alleen op die manier konden de geestelijke wetten onaangetast blijven zodat ieder individu in alle rechtvaardigheid, en dat gold zelfs voor de kwade krachten, zijn weg terug naar God kon vinden. God is de macht en met deze macht had hij zeker alles kunnen doen, ook zijn eigen wetten breken. Maar dat zou betekend hebben dat op het moment dat God een dergelijke beslissing genomen had, een groot aantal schepselen - schepselen die er nog niet aan toe waren om hun weg terug te vinden - voor altijd van God en het eeuwige gelukzalige leven gescheiden

zouden zijn. Ieder van jullie had daar toe kunnen behoren. Alleen door het grote en uitgebreide Verlossingsplan is het mogelijk dat allen, tot de allerlaatste van de gevallen schepselen toe, eens hun weg terug naar God kunnen vinden.

Nu is dit moeilijk te begrijpen, maar in de toekomst zal ik er dieper op ingaan. Op dit ogenblik moet dit voldoende voor jullie zijn om een idee te hebben van hoe uiterst zwaar en ernstig de taak was. Want alleen op deze manier zullen mensen nooit kunnen zeggen dat God onrechtvaardig is, of dat God Zijn macht gebruikt heeft om Zijn eigen wetten te breken. Natuurlijk moet Zijn macht de grootste zijn. Niemand zal kunnen zeggen dat God deze macht gebruikt heeft om de vrije wil, die Hij elk individu geschonken heeft, te schenden. Dit alles kon alleen plaatsgevonden hebben door het volbrengen van een dergelijke taak. Zo is er geen inbreuk gemaakt op de vrije wil en geen macht onrechtmatig gebruikt. Dit heeft Jezus Christus ten volle aangetoond.

Natuurlijk kan de vraag rijzen: “Kunnen we alleen door Jezus Christus God vinden en volmaaktheid bereiken?” Het antwoord, vrienden, is ja en nee. Het is een van die duidelijk paradoxale gevallen waar beide antwoorden juist zijn. Ik zal proberen het uit te leggen. Door alle grote religies, ook de niet- christelijke, kun je een ontwikkelingsstadium bereiken waarin je absolute waarheid kunt ervaren. En geen geest van Gods wereld zal je ooit vertellen dat je bij je kerk, je tempel of je geloof weg moet gaan. Want als je gevonden hebt wat je zoekt en nodig hebt aan geluk, aan geestelijk voedsel en in het geloof waar je vertrouwd mee bent, blijf daar dan bij. Zoals ik al zei, in alle grote religies kun je voldoende elementaire basiswaarheden vinden en genoeg van wat je nodig hebt voor je geestelijke ontwikkeling. Het is alleen aan jou om uit te vinden wat deze waarheden zijn die je voor je persoonlijke ontwikkeling nodig hebt, en om die dan in praktijk te brengen.

Wanneer ik het over een bevredigend geloof heb, bedoel ik niet dat het je geweten oppervlakkig bevredigt. Dat is niet genoeg. Maar als je de leringen van je geloof volgt en daarbij het enige leert en doet wat werkelijk van belang is - jezelf leren kennen, het zuiveren van jezelf en totale eerlijkheid ten opzichte van jezelf - dan zal het geloof waartoe je behoort of dat je gekozen hebt, je geest bevrediging schenken. Deze zuivering en deze kruisiging van je lager zelf is het enig belangrijke en het enige dat er echt toe doet. Waar je de nodige hulp, leiding en

inspiratie vindt om dit te volbrengen, doet er niet zozeer toe, zelfs als je om verscheidene redenen Christus niet in een godsdienst kunt herkennen. Alleen door zuivering van jezelf vergroot je je bewustzijn in die mate dat je open zult gaan staan voor alle aspecten van de waarheid die betrekking hebben op de rol die Christus in de geschiedenis van de Schepping speelde, of wat dan ook nu we het daar over hebben..
Dus in dit opzicht is het antwoord op de vraag of het een voorwaarde is dat je Jezus Christus nu direct herkent en God alleen door Hem kunt bereiken: 'Nee'. Met andere woorden, je kunt de absolute waarheid met betrekking tot elke vraag alleen gaan zien door zo'n proces van zuivering van jezelf, of het onderkennen van bepaalde factoren nu in dit leven plaatsvindt of erna. Helaas houden maar weinig mensen zich hiermee bezig.

Iedereen die door dit zuiveringsproces heen gaat, hoe moeilijk het ook is, legt de basis voor het kunnen ontvangen en ervaren van absolute waarheid in al zijn facetten, of dit nu voor een deel gedurende de incarnatie plaatsvindt of als gevolg van bepaalde omstandigheden erna. Maar de basis moet gelegd worden en dit betekent vervolmaking door zuivering. Zolang er bijvoorbeeld nog een zekere koppigheid betreffende wat dan ook in de ziel aanwezig is, is absolute waarheid of het ervaren en waarnemen ervan onmogelijk. Want deze koppigheid, deze eigen wil is nou precies datgene wat je belemmert bij het op een hoger plan brengen van je bewustzijn, net zoals elke onvolmaaktheid een belemmering is.

Ik kan er niet genoeg de nadruk op leggen dat alleen degene die zijn lager zelf kruisigt, klaar is voor zuivere waarheid betreffende alles wat te maken heeft met de schepping en het goddelijke. Het feit dat Christus de Messias is en dat Christus het meest verheven van alle geschapen wezens is, is een heel belangrijk onderdeel van de grote waarheid en van de geschiedenis van de Schepping. Of je al in staat en bereid bent om deze te onderkennen, doet aan de grote waarheid niets af. Het betekent niet, vriend, dat je tot Christus zou moeten bidden. Onze gebeden zouden alleen tot God, onze Schepper, gericht behoren te worden. Wat God van je verwacht en wat deel uitmaakt van vervolmaking en ontwikkeling, althans wanneer je deze tot op zekere hoogte doorgemaakt hebt, is *dankbaarheid* jegens de persoon zonder wiens daad niemand tot het goddelijk licht zou kunnen terugkeren, zonder wiens daad de stroom terug naar God onderbroken zou zijn

voor alle schepselen die niet klaar waren op het moment dat God zo'n besluit genomen zou hebben. Als eens de tijd komt - zelfs als een aantal van jullie er nog niet aan toe is en zelfs als er nog andere dingen zijn die volbracht moeten worden - dat jullie doordrongen raken van deze dankbaarheid voor de grootste daad, zonder welke jullie verloren zouden zijn, dan zijn jullie in staat om die Ene die het toekomt deze dankbaarheid te tonen. Dat is Gods wil. Je zou niet zo gemakkelijk achteloos aan Christus voorbij moeten gaan. Het zou goed zijn als jullie over dit alles zouden nadenken, zelfs al ben je het christelijk geloof niet 'officieel' toegedaan. Net zoals alle religies genoeg waarheden in zich hebben om je zuivering mogelijk te maken, zo zijn er in alle religies ook dwalingen te vinden. Daarom is het belangrijk dat jullie slechts dat volgen wat je geest vraagt, waar je hoger zelf naar verlangt. De rest komt vanzelf. Maar dat verandert niets aan het feit dat jullie je hart zouden moeten openen en niet volledig aan die Ene voorbijgaan waaraan je na God het meest te danken hebt. Ik hoop dat jullie me begrepen hebben en ik hoop dat jullie deze woorden niet verkeerd opvatten.

Er had nooit een splitsing tussen jodendom en christendom hoeven te bestaan. Dit is nooit de bedoeling van God en van de geestenwereld geweest. En als het gebeurd is, is het de misstap van de mens. Jullie hebben deze namen en etiketten, waaraan jullie een speciale gevolgtrekking vastknopen, uitgevonden. Voor ons betekenen jodendom en christendom, een en ander, niets. Toen Christus op dat speciale tijdstip en temidden van die speciale mensen werd geboren, waren daar goede redenen voor en was het de bedoeling dat één en dezelfde waarheid zich zou verbreiden, zou groeien. Deze splitsing had er nooit mogen zijn. Splitsing is chaos; splitsing is het kenmerk van de val der engelen, of het gevolg ervan met alle ellende en vijandschap van dien. Splitsing betekent afscheiding van God en deze oorspronkelijke tragedie die lang voordat de aarde bestond plaatsvond, herhaalt zich in de loop der tijden telkens weer, totdat deze ziekte eens en voor altijd genezen zal zijn. Het doel en de bestemming, eenheid met God, is het tegenovergestelde van splitsing en afscheiding. Als deze splitsing tussen jodendom en christendom na het leven van Jezus plaatsvond, is het, nogmaals, de misstap van de mens; een misstap die dezelfde kwade wortel heeft als de oorspronkelijke splitsing. Jodendom en christendom hadden een eenheid, één geheel moeten vormen en elkaar aanvullen. Aangezien de rol van Christus zo belangrijk is voor je terugkeer naar God en hij daarom je persoonlijke dankbaarheid en

contact van jouw kant verdient, is dat de reden dat je uiteindelijk niet in staat zult zijn om God zonder Hem te bereiken. Hij is voorwaar de beste vriend die je ooit kon hebben en Hij is je krachtigste helper. Wat betreft de vraag of je God alleen door hem kunt bereiken, is in dit opzicht het antwoord "Ja". Want een voortdurend ontkennen van deze feiten zou een koppigheid van je hart betekenen die een teken is van onvolmaaktheid; en zolang er nog onvolmaaktheid in je leeft, kun je je niet met God verenigen.

En nu, vrienden, wil ik tegen een ieder van jullie zeggen: probeer je hart en je geest te openen, ongeacht het geloof dat je aanhangt. Wees ruim van geest! Doe geen afstand van het geloof waarmee je vertrouwd bent, want dat is niet nodig, tenzij je dat wilt. Maar beschouw dat wat ik tegen jullie gezegd heb als waar, zelfs al geloof je niet dat dit een geest is die tot jullie spreekt; een geest uit de Geestenwereld die weet en inziet dat dit feiten zijn en niet louter meningen, zoals jullie die op aarde ten aanzien van deze onderwerpen kunnen hebben. Zelfs als je twijfels hierover hebt - en waarschijnlijk hebben de meeste van jullie hier nog enige twijfel over - overweeg dan dat het misschien per slot van rekening toch wel zo is. Wat je vaders en je voorvaders of de mensen waarin je vertrouwen hebt en die je in je leven beïnvloed hebben, gezegd hebben, hoeft niet helemaal waar te zijn. Zij hebben zeker een aantal waarheden verkondigd, want waarheid bestaat overal, maar geen enkele groep onder de hele mensheid heeft de volledige waarheid. En jij, die geestelijk zoekend bent, moet de deuren voor waarheid openen, van welke kant deze ook tot je moge komen. Wees niet koppig. Geloof niet, vrienden, dat dit betekent dat je je 'gewonnen' geeft of dat het een 'gebrek aan karakter' laat zien. Wat is dat een onrijpe manier van denken! Daar gaat het hier helemaal niet om! Zoals altijd blijft de vraag: Wat is waar? God is waarheid, en wijsheid en liefde. Als je vanwege een dwaas, eigenzinnig en kinderlijk idee waarheid ontkent, ontken je God, althans in een deel van je persoonlijkheid. Dit is de enige vraag die telt; niets anders zal dat ooit doen want dat kan alleen tot het lager zelf van de mens behoren, zelfs al is het in een jasje gestoken van schijnbaar edele motieven."

* * *

"En nu, vrienden, wil ik aan sommige van jullie een boodschap geven. Dit is een beetje anders dan anders. Echter, ik zal geen aanwijzingen geven of de naam noemen van degenen voor wie de boodschappen

bestemd zijn, en er zijn veel goede redenen waarom ik dat niet doe. Maar als je zorgvuldig luistert, ook vanuit je ziel, zul jij tot wie de boodschap gericht is en jij alleen weten ‘dit betreft mij’. Misschien zijn sommige delen van deze boodschap in het begin wat verwarrend, maar als je zorgvuldig binnenin jezelf op zoek gaat – en dat moet je echt doen, omdat je dat juist misschien nodig hebt – zul je na enige tijd ontdekken dat het per slot van rekening toch ergens op slaat.

Tegen een vriend hier wil ik zeggen, je hebt pijn, heel erge pijn. En je bent gekwetst in echt verdriet. Gelukkig ben je niet bitter van binnen. Er is je onrecht aangedaan en dat kwetst je heel diep. Maar ik zeg tegen je, laat de moed niet zakken, laat je ziel contact maken met de pijn want wanneer je een kwetsuur neemt zonder bitterheid, zonder wrok, is het een prachtig medicijn voor de ziel. Het zal je ziel nooit schade berokkenen als je het op de juiste manier neemt en jezelf niet toestaat om gevoelens van bitterheid naar binnen te laten sluipen. Het zal je sterker maken en nadat de duisternis weer verdwenen is, zal er nieuwe vreugde in je hart zijn. En de zon zal ook voor jou weer schijnen. Denk niet dat God je in de steek gelaten heeft, denk niet dat je alleen bent. Het is noodzakelijk dat je door deze tunnel heen gaat, mijn vriend. Deze woorden zullen je een beetje licht geven en je helpen deze last te dragen. Ik geloof dat je me begrijpt.

En nu richt ik mij tot een andere vriend, jij bent ook gekwetst, maar de kwetsuur bij jou is een andere. Jij zult met betrekking tot je kwetsuur een bepaald zwaar gevoel in jezelf hebben. En als je verder zoekt naar wat dit zware gevoel is en als je helemaal eerlijk tegenover jezelf bent, zul je tot de ontdekking komen dat je rancuneus bent. En je zult ontdekken dat, als je een beetje dieper graaft, dat er binnenin je een oorzaak was. Natuurlijk is er altijd een oorzaak, ook in het eerste geval dat ik genoemd hebt. Maar in het tweede geval is de oorzaak gemakkelijker te vinden, veel gemakkelijker als je bereid bent om jezelf recht in de ogen te kijken, mijn beste. En dit is de enige manier om hier als een sterker en beter iemand uit tevoorschijn te komen. Zolang je niet leert zien dat de oorzaak in jezelf gelegen is, zul je steeds weer soortgelijke ervaringen, misschien in een andere vorm, moeten hebben. Voor jou is dit niet de enige manier om met dit probleem om te gaan. Vind het antwoord binnenin jezelf. Als je daar werkelijk toe bereid bent, zul je geholpen worden als je het niet alleen kunt klaren.

Weer een andere vriend wil ik zeggen dat er een geest is die zijn vrouw wil groeten. Hij is lang verwacht, dat wil zeggen men heeft verwacht een teken van hem te krijgen. En hij geeft zijn vrouw de volgende boodschap: hij is gelukkig in de geestelijke wereld. Hij werkt en studeert erg hard, maar in een staat van geluk. En hij leert een heleboel. Het was niet zo moeilijk voor hem om zich hier aan te passen, want hij heeft altijd open gestaan voor de geestelijke waarheid. Niettemin heeft hij heel veel in zichzelf te leren, opnieuw bij te stellen, te erkennen, en daarom ook in verband met zijn vorige leven. Dingen die hem of jou toen niet zo belangrijk toeschenen, hebben nu een nieuwe betekenis gekregen, en aan de andere kant dingen die belangrijk waren, zijn vanuit dit nieuwe gezichtspunt op zichzelf niet zo erg belangrijk. En hij vraagt zijn vrouw drie dingen: in de eerste plaats vraagt hij haar vergeving voor alle keren dat hij haar meer of minder gekwetst heeft, wat onvermijdelijk gebeurt in een mensenleven. Oh, ik weet dat je zult zeggen dat je me dat vergeven hebt, je denkt nu zelfs niet eens aan die kleine dingen. Maar deze ‘kleine dingen’, die symptomen zijn van iets belangrijkers in de ziel van een mensenwezen, zijn nu op een bepaalde manier belangrijk voor hem geworden. Daarom is hij heel erg bezig met dingen die jij oppervlakkig gesproken misschien vergeten bent maar die misschien een spoor in je onderbewuste hebben nagelaten. Het tweede dat hij je vraagt, aan de andere kant, is dat jij zo nu en dan misschien weer het gevoel hebt van ‘ Ik zou dit hebben moeten doen of dat niet’. En dit is ook verkeerd. Al deze zelfkwellingen - dat je hem in dit of een ander opzicht gelukkiger had kunnen maken, daarmee moet je stoppen, niet alleen in je waakbewustzijn, maar heel diep van binnen. Het is de laatste tijd minder geworden, maar er zijn nog steeds tijden waarop je aan hem denkt en zulke gedachten of gevoelens in je opkomen. Het derde wat hij jou vraagt is om de blinddoek van je ogen af te doen. Op die manier worden zoveel dingen gemakkelijker voor je. Doe de blinddoeken af. Hij kan er niet genoeg bij je op aandringen om dat te doen.

Een andere boodschap voor een andere vriend is dat je heel lang aan het zoeken bent geweest. Je bent deze kant opgegaan, die kant opgegaan, vriend. Je hebt heel veel ontdekt en heel veel geleerd. En ondanks dit alles is er nog geen echte vrede in je hart. Maar je hebt ook enkele dingen in je eigen ontwikkeling bereikt, en daarom helpt God je verder, en laat je nog een andere weg zien. Wijs de hand die naar je uitgestrekt wordt niet af. Want alleen op deze manier kun je naar buiten komen en echt in het licht zijn, en kun je alle duisternis die je nog

steeds omgeeft, of je het nou toegeeft of niet, van je afschudden. Dit is de enige manier, beste vriend. Het kan alleen gebeuren door de erkenning van het zelf en de kruisiging van het lagere zelf. Dit is de enige manier, en je kunt het niet helemaal op je eentje doen. Niemand is zo sterk. Sla deze incarnatie niet over! Laat hem niet ongebruikt voorbij gaan, vriend. Je hebt alle troefkaarten in handen, als ik deze uitdrukking mag gebruiken. Je hebt zoveel bereikt. Laat het niet gebeuren dat je op een dag zegt 'Waarom, waarom toch heb ik het niet gedaan?' Het is niet half zo erg en moeilijk als je denkt. Wijd je er volledig aan. Alsjeblieft! Dit is een dringende oproep.

En ik heb een andere boodschap voor een vriend wiens hart vol vreugde is. En ik zeg: wees niet teleurgesteld als de dingen niet zo lopen als jij gewild had. Zelfs dat is een deel van het leerproces, zelfs dat is noodzakelijk. Daar is een of andere knoop in verborgen. Als je er op de geëigende manier doorheen gaat, zul je ontdekken waarom. Maar alles is goed met je.
En voor alle andere vrienden hier, die ik geen speciale boodschappen heb gegeven, persoonlijke boodschappen waardoor ze geraakt werden, zeg ik dat er een dierbaar wezen in de geestelijke wereld is die nu heel dichtbij je is. Er zijn hier vanavond veel geesten die normaliter niet naar deze groep toekomen. Ze werden door hun gidsen of leraren hier naar toe geleid om te leren en om liefde aan hun dierbaren te geven. Dus ieder van jullie zal voelen wie het is, als je van binnen rustig wordt en je jezelf toestaat om te voelen. Je zult op die manier weten wie het is. Er is hier ook een vader die speciaal genoemd wil worden, en hij wil zijn kind vertellen dat het oneindig veel beter met hem gaat. Het is niet meer zo donker. En hij bedankt zijn kind.

Er zijn heel veel schepsels in deze ruimte, niet alleen die dierbaren die ik zojuist noemde, vrienden of verwanten van jullie, maar engelen van God die deze avond in het bijzonder zegenen, zodat ieder van jullie met een geschenk van de geestelijke wereld naar huis mag gaan, een geestelijk geschenk dat binnenin je ziel zou moeten groeien. Maar je moet het verzorgen, je moet het koesteren; dan zal het iets sterks en moois worden dat je een nieuwe richting zal wijzen en een nieuw houvast in je leven zal geven, een houvast dat je tot nu toe gemist hebt.

En nu zal ik me op jullie vragen richten, mijn dierbaren."

*VRAAG: De vraag die ik van plan was te stellen, werd door de lezing*

*al beantwoord. Mag ik in plaats daarvan vragen, de halve wereld, misschien zelfs meer is niet christelijk. Zullen zij Christus op een zekere dag mee opnemen?*

"Die vraag heb ik in feite in mijn lezing al beantwoord. Zie je, zoals ik al zei, ieder wezen kan via elk geloof volmaaktheid, persoonlijke volmaaktheid vinden. Natuurlijk zijn er mensen die aan een geloof vasthouden, of omdat het hun oppervlakkige geweten geruststelt en zij zichzelf op die manier vertellen dat zij hun plicht gedaan hebben, maar in werkelijkheid zijn ze geestelijk lui, of omdat ze helemaal niet onafhankelijk denken en alleen maar schapen in een kudde zijn. Over deze mensen zullen we het hier niet hebben; die kun je in elk geloof vinden, christelijk of anderszins. Maar als iemand een ernstig verlangen heeft naar waarheid en ontwikkeling, maar het hogere zelf niet geheel de ruimte geeft, zijn lagere zelf de inspanningen van het hogere zelf laat beïnvloeden, doet hij misschien een halve poging. Dat wil zeggen, hij zal op een bepaalde manier geestelijk actief zijn, door het volgen van bepaalde geloofregels of door te mediteren over prachtige, abstracte zaken waardoor hij in zekere zin wat opgetild wordt. Maar hij zal nalaten wat het enig en meest belangrijke is voor werkelijke geestelijke groei, namelijk zuivering. Het doet er niet toe wat voor geloof hij heeft, als hij dat niet doet, blijft dit werk liggen tot een volgende incarnatie en moet dan alsnog volbracht worden. Echter, wie dit wel doet, ongeacht het geloof dat hij aanhangt, zal uiteindelijk in een bewustzijnstoestand komen waarin hij tenslotte in alle opzichten openstaat voor de waarheid. Als iemand bijvoorbeeld doodgaat als een boeddhist en weinig of geen gelegenheid gehad heeft om van de waarheid van Christus kennis te nemen, maar als hij niet van zichzelf is weggelopen, maar dit proces van het naar beneden halen van alle maskers en deklagen en het blootleggen van alle verkeerde beweegredenen doorgemaakt heeft, zal hij in de geestelijke wereld openstaan voor alles wat deel uitmaakt van de grote waarheid, of het zijn vroegere geloofsovertuigingen bevestigt of niet. Maar iemand die het pad op een halfslachtige manier bewandelt - en de onvolmaaktheid blijft, laten we zeggen in de vorm van eigenzinnigheid bestaan - hij zal in de geestelijke wereld komen en in een sfeer verblijven waar hij moet leren in welk opzicht hij nog onvolmaakt is, wat deze tekortkoming ook moge zijn. En wat dit of andere dingen betreft, elke tekortkoming staat in directe verhouding tot de absolute waarheid. En totdat dat wezen, en of daar nu één of honderd incarnaties voor nodig zijn met de zuiveringen in de geestelijke wereld daartussenin, totdat deze

volmaaktheid van de ziel wordt bereikt, zal de waarheid direct evenredig met het gebrek aan volmaaktheid verborgen worden. Maar wanneer deze volmaaktheid bereikt wordt, zullen alle belemmeringen wegvallen. Het gaat er niet om dat je zus en zo moet accepteren voordat je het koninkrijk der hemelen bereikt. Dat is een erg kinderlijk en primitief idee. De kwestie is deze. Als je niet open kunt staan voor wat is, moet er binnenin je iets zijn dat nog onvolmaakt is. En deze onvolmaaktheid moet overwonnen worden. Is dit duidelijk?"

*VRAAG: Wordt in de geestelijke wereld gebrek aan verbeeldingskracht beschouwd als een gebrek aan karakter, en wat kun je doen om er over heen te komen?*

"Het hangt er heel erg van af op welke manier dit gebrek aan verbeeldingskracht tot uitdrukking komt. Uit geestelijk oogpunt houdt volmaaktheid natuurlijk ook verbeeldingskracht in. Je kunt verbeeldingskracht ook oefenen, net zoals je alles kunt oefenen. Als je werkelijk voldoende belang stelt in het je verplaatsen in de situatie van een ander en je mediteert daarover, waarbij je God om zoveel inzicht en begrip vraagt als voor jou mogelijk is, en als je dit trouw blijft doen, dan zal je vermogen om je in anderen in te leven groeien. Maar als het om kunstzinnige verbeeldingskracht gaat, dat hoeft niet iedereen te hebben. Want iedereen heeft weer een andere taak en andere talenten. Maar een zeker vermogen om je in je medeschepselen in te leven is een noodzakelijk bijproduct van vervolmaking en ontwikkeling. En daarom zou het geoefend moeten worden."

*VRAAG: Bestaat er een manier om de 4$^{e}$ en 5$^{e}$ dimensie te vatten? – voor ons eenvoudige lieden hier, bedoel ik.*

"Daar is zeker een manier voor, beste vriend, maar nooit via woorden. Woorden kunnen dat nooit overbrengen, alleen door ontwikkeling, persoonlijke ontwikkeling, de persoonlijke ontwikkeling waar ik altijd naar verwijs. Als je je bewustzijnsniveau in die mate verhoogt, zul je het voelen en vatten, en net als elke geestelijke waarheid, goddelijke waarheid zul je het voelen, zul je het gewaarworden, maar er is geen manier om het anderen duidelijk te maken. Dit is de enige manier waarop je het kunt vatten."

*VRAAG: Ik wil wat vragen over die splitsing. Ik begrijp dat die te wijten was aan de vrije wil van de mens...*

“Nee, de vrije wil van de geest, beste vriend, lang voordat de mens bestond.”

*VRAAG: Maar waarom liet de oppermachtige God toe dat de splitsing tot op de dag van vandaag zoveel leed tot gevolg had, Jezus Christus zelf niet uitgezonderd?*

“Als God het niet zou hebben toegelaten, zou er geen vrije wil zijn geweest. En een geestelijk schepsel kan nooit goddelijk en één met God zijn, in verbinding met God als een onvrij schepsel. Het is de moeite waard om door het lijden heen te gaan, aangezien het lijden er is door de vrije wil van de individuele geest; het is de moeite waard om er doorheen te gaan en wel om één met God te zijn. Maar als een gedwongen maatregel, een onvrij wezen zou nooit één met God kunnen zijn.”

*VRAAG: Het gezegde luidt: ‘Aan hun vruchten zult gij hen kennen’, maar hoe kunnen we onderscheiden wie er op het geestelijke pad is?*

“Dit raakt, mijn beste, een heel persoonlijke vraag van jou. En ik denk dat we het daar in onze privé sessie uitgebreider over zullen hebben. Nu zeg ik er alleen dit over. Het is voornamelijk intuïtie. Ik zou je vele antwoorden kunnen geven die een sleutel zouden vormen maar dat zou voor jou geen bevredigende oplossing zijn omdat de vraag in jou leeft of het misschien geen truc of leugens zouden kunnen zijn, en dat is precies waar je bang voor bent. Iemand zou alles waarvan je weet dat het vereisten op je pad zijn, kunnen opnoemen, maar dit zou nog steeds alleen maar intellectuele kennis zijn. Iemand anders is misschien erg bescheiden en zegt niets, en is misschien op een veel serieuzere manier op het pad bezig dan de eerste persoon. De waarheid kan alleen waargenomen worden door de liefde, de ernst, de echtheid, de harmonie, de diepe levensvreugde die van iemand uitstraalt, en natuurlijk een zekere wijsheid – niet de intelligentie, maar de wijsheid en bescheidenheid. Dit alles moet je net zo met je hart als met je verstand beoordelen. Maar zolang er angst in je is, kan je hart niet oordelen. Dus die vraag zal in de toekomst vanzelf voor jou beantwoord worden.”

*VRAAG: U zei dat de geest van Christus als de hoogste geest*

*geschapen werd. Moet ik het zo begrijpen dat dit een uitzondering was en dat deze als zo'n hoge geest geschapen werd en dat Hij niet door ontwikkeling en incarnaties heen hoefde te gaan?*

"Nooit. Nee maar in dit opzicht was Christus niet de enige. Er zijn heel veel andere wezens in de geestelijke wereld die de incarnatiecyclus niet hebben meegemaakt. Sommige van hen zijn nooit geïncarneerd; sommige van hen kwamen uit vrije wil een keer om een bepaalde missie te vervullen. Niet ieder bestaand wezen hoeft door het aardse leven heen te gaan. Alleen diegenen die bij de zogenaamde val van de engelen betrokken waren. En Christus behoorde daar zeker niet toe. Christus was, zoals ik zei, de eerste schepping van God, de meeste directe. Het enige verschil tussen God en Christus is dat God de Schepper is en Christus de geschapene. Maar voor het overige zijn God en Christus één in substantie en liefde en wijsheid."

*VRAAG: Herinnerde Christus zich als menselijk wezen wat Hij te doen had en wie Hij was? Had Hij een besef van dat alles?*

Bepaalde flarden kwamen later bij hem naar boven maar niet alles. Als alles helemaal open voor hem zou zijn geweest, zou zijn taak niet zo moeilijk en zo enorm bewonderenswaardig zijn geweest. Maar een deel ervan moest Hij weten en dat leerde Hij geleidelijk aan."

*VRAAG: Hoe kun je de woorden van Jezus rijmen met toen Hij zei: "Mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten?*

"Dat is juist het bewijs dat Jezus de gehele opdracht met alles wat dat inhield als mens niet kende. Hij moest door deze duisternis, door deze verschrikkelijke beproevingen heengaan, zonder alles te weten, zoveel als hij anders wel wist. Uit deze woorden blijkt ook dat Jezus Christus niet God was, zoals sommige beweren. En verder blijkt hieruit dat Jezus als mens niet volledig besefte waar Hij doorheen moest gaan, waarom, en wat het precieze doel van dit alles was. Juist in deze onzekerheid lag de moeilijkheid van de beproevingen en ontberingen, en dit was een deel van het plan, een deel van de opdracht. Zijn lijden was zo hevig omdat hij met zijn verstand niet alle feiten kende. Als hij van tevoren het hele plaatje had gekend, zou het veel gemakkelijker zijn geweest, en de factor vrije wil zou niet zo sterk gespeeld hebben. Hij moest bewijzen dat Hij een volledig vertrouwen in God had, hoe

moeilijk het ook was. Daarmee was Hij niet alleen een voorbeeld voor anderen, maar het was, zoals ik zei, het belangrijkste onderdeel bij het vervullen van de taak waarvoor Hij gekomen was, namelijk de *Verlossing*."

*VRAAG: Ik weet dat U er nu geen antwoord op kunt geven, maar U hebt hier in onze groep nooit over de val van de engelen gesproken, en velen weten er niets van.*

"Ik zei dat ik er later op terug zal komen. Wanneer weet ik nog niet. Als ik dit onderwerp niet meteen kies, heb ik daar goede redenen voor, maar ik beloof dat ik er op terug zal komen.

Met deze woorden, vrienden, ga ik jullie vanavond verlaten. Zoals ik jullie al gezegd heb, er is een geschenk, een geestelijk geschenk voor ieder van jullie hier. Maar je moet zogezegd de moeite nemen om de verpakking eraf te halen. En dat kost wat moeite. Maar als je die moeite neemt, zul je rijkelijk beloond worden, en de kleine moeite die het kost is de sleutel die je uitgebreid gebruik van dit geschenk laat maken. Je zult tot de ontdekking komen dat God heel veel ruimhartiger geeft dan je ooit voor mogelijk had gehouden! – en niet alleen aan mijn vrienden die hier aanwezig zijn, maar aan al mijn vrienden die niet aanwezig zijn, die zo'n geschenk ontvangen hebben, die hier vanavond niet konden komen en mijn woorden zullen lezen, en die dierbare vrienden van mij aan de andere kant van de oceaan die zo trouw vechten op het pad van vervolmaking. Zij horen er ook bij.

En dus, mijn dierbaren, probeer er deze dagen ter ere van de Verlosser aan te denken dat hij jou persoonlijk gered heeft, dat je zonder Hem niet in de duisternis zou kunnen doordringen die jou nog steeds van je doel gescheiden houdt. Probeer een beetje persoonlijke dankbaarheid te ontwikkelen, want Hij verdient het.
Ga in vrede, wees in God"

*Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1957.*
*Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.)*
*onder de titel: 'Jesus Christ'.*
*Vertaling door Lidewij Frijlink in 1982; herzien in 1999 en*
*aangevuld in 2006 door Paul Avis.*
*© Stichting Gemeenschap het Pad. Uitgave 2009*